

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2623/2019
29.08.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и др. Драгише Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Николић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала у Зајечару, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 10/19 од 17.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 29.08.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 10/19 од 17.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 10/19 од 17.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 401/18 од 09.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да у корист тужиоца надлежном Фонду ПИО уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на износ разлике мање исплаћене новчане накнаде од 5.456,80 динара за период од 01.03.2013. године до 25.05.2013. године (по правноснажној пресуди Основног суда у Зајечару П 552/16 од 02.06.2016. године). Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 39.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 10/19 од 17.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је

нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер је одлука у складу са ставом израженим у одлукама Уставног суда Уж 1430/14 и Уж 1431/14.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради уплате доприноса поднета је суду дана 19.01.2017. године.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде очигледно испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић